

Arrest

nr. 66 303 van 8 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 6 juli 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VANDEVYVERE, die loco advocaat B. PIEDFORT verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen België binnenkwamen op 23 mei 2011, verklaren er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissingen van 29 juni 2011, aangetekend verstuurd op 30 juni 2011.

1.3. De bestreden beslissingen geven de feiten als volgt weer:

Ten aanzien van G.B.:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Albanees te zijn, afkomstig uit het dorp Xerxe bij de gemeente Rahovac(Kosovo) en u verklaart de Kosovaarse nationaliteit te bezitten. U verklaart op 28 maart 2005 overvallen beroofd te zijn toen u met de taxi van Gjakovë naar huis reed. U kon de politie de naam geven van één van de personen die u overvallen had, met name A.M.. U zou tot drie keer toe zijnopgeroepen door de rechtbank om te getuigen. Toen A. M. verklapte wie zijn compagnon was,

moest ook hij voor de rechtbank komen. U verklaart dat er voor iedere zitting telkens mensen naar uw huis kwamen om u te bedreigen in opdracht van de twee beschuldigen. Indien u zou opdagen in de rechtbank, zouden ze uw huis in brand steken. Toen u voor de vierde keer werd opgeroepen om te getuigen, zou de politie u hebben opgehaald aan huis, maar kreeg u onderweg te horen dat de zitting werd afgelast, omdat de beschuldigen niet waren opgedaagd. U verklaart schrik te hebben gekregen en nadien steeds op andere plaatsen te hebben gewerkt en gewoond, waaronder in Albanië, in Skopje (Macedonië) en Pristina (Kosovo). Uit schrik om opnieuw bedreigd te worden, besloot u samen met uw echtgenote, G. S. (OV 6.817.598), het land te verlaten. U stelt op 18 mei 2011 vertrokken te zijn vanuit Xerxe en op illegale wijze naar België te zijn gereisd, waar u op 23 mei 2011 aankwam en dezelfde dag nog uw asielaanvraag indiende.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag, legde u de volgende documenten neer: uw vervallen UNMIK-identiteitskaart, uitgereikt op 24.08.2004 te Pristina, een arrestatiebevel, uitgereikt op 2.02.2011 te Pejë en een medisch attest, uitgereikt op 28.03.2005 te Gjakovë.

B. Motivering

Er dient vastgesteld te worden dat u onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt Kosovo verlaten te hebben en/of er niet naar terug te kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of wegens het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat de bedreigingen waarover u spreekt slechts 4 keer in zes jaar tijd plaatsvonden. Bovendien ging het enkel om verbale bedreigingen ondanks het feit dat u toch telkens ging getuigen. De ernst en de zwaarwichtigheid van de bedreigingen waarover u hebt kunnen bijgevolg geminimaliseerd worden. Hierbij dient te worden opgemerkt dat er betreffende de bedreigingen nog enkele tegenstrijdigheden bestaan tussen uw verklaringen en die van uw echtgenote, wat de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten in twijfel trekt. Zo verklaart u dat u enkel de laatste keer dat u aan huis bedreigd werd, **niet** thuis was (gehoorverslag CGVS p. 12), hoewel uw echtgenote verklaart dat u nooit thuis was (gehoorverslag CGVS echtgenote p. 7). Daarnaast verklaart u dat A. M. alom bekend is in de omgeving en zelfs in heel Kosovo, omdat hij een gevaarlijk persoon zou zijn die bij de maffia zit. Uw echtgenote schijnt hier evenwel niets over te weten (gehoorverslag CGVS echtgenote p. 7). Voorts verklaart u dat u telkens de politie contacteerde toen u bedreigd werd. Één keer zou uw vrouw de politie hebben gecontacteerd. In dit verband verklaart u eveneens dat de politie telkens langskwam nadat u met hen contact had opgenomen (gehoorverslag CGVS p. 11, 12). Uw echtgenote daarentegen verklaart dat zij slechts één keer de politie contacteerde, maar dat de politie niet tot bij uw huis kwam (gehoorverslag CGVS echtgenote p. 9, 10). Nadat uw echtgenote met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, verklaart zij dan weer dat de politie toch een keer langskwam voor u. Zij verklaart echter wel dat zij die andere keren niet in staat was de politie te contacteren aangezien zij er toen alleen voor stond (gehoorverslag CGVS echtgenote p. 10). Voorts dient er gewezen te worden op het feit dat u verklaart enkel in Xerxe problemen te hebben gehad. U zou A. wel nog enkele keren gezien hebben toen u in Gjakovë boodschappen ging doen, maar hij zou u op die moment nooit hebben lastiggevallen, bedreigd hebben en/of iets tegen u hebben gezegd (gehoorverslag CGVS p. 15). Uw echtgenote daarentegen verklaart dat u A. nog tegenkwam toen u samen met haar op weg was naar de dokter in Gjakovë. A. zou gezegd hebben dat u niet naar de dokter mocht gaan (gehoorverslag CGVS echtgenote, p. 8, 9). Deze opeenstapeling van tegenstrijdigheden doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag. Verder kan er nog opgemerkt worden dat u geen feiten of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat uw problemen het lokale niveau zouden overstijgen. U hebt niet aangetoond dat u, teneinde verdere problemen te vermijden, uw leven niet in een ander deel van Kosovo zou kunnen voortzetten. U verklaarde in dit verband dat Kosovo klein is en uw belagers u over zouden kunnen vinden (gehoorverslag CGVS p. 16). Deze argumenten kunnen niet worden weerhouden. Uw echtgenote verklaarde bijvoorbeeld dat u niet naar Pristina zou kunnen verhuizen omdat u daar geen huis hebt (gehoorverslag CGVS echtgenote p. 10). Dit is echter een louter economisch motief. Hoewel u verklaart dat u steeds moest verhuizen en veranderen van werk omdat uw belagers u anders zouden vinden (gehoorverslag CGVS p. 16), is er geen enkel element dat erop wijst dat u elders in Kosovo problemen zou hebben. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u enkel in Xerxe problemen hebt gehad en bovendien geen problemen hebt gehad toen u in Pristina was of elders in het land (gehoorverslag CGVS p. 15, 16). Zowel u als uw echtgenote verklaren overigens dat zij geen problemen had toen u zich elders in Kosovo bevond (gehoorverslag CGVS p. 14 en gehoorverslag CGVS echtgenote p. 8). U hebt dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat u zich niet ergens anders in Kosovo zou kunnen vestigen om verdere problemen te vermijden.

Tot slot dient er vastgesteld te worden dat u niet aangetoond hebt dat u, als etnische Albanees, als gevolg van de door u aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep kon doen op de hulp en/of bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten. In dit verband stelt u dat u de politie telkens onmiddellijk contacteerde wanneer uw belagers voor een hoorzitting u weer kwamen bedreigen (gehoorverslag CGVS p. 12). Het feit dat zij uw klacht noteerden en verklaarden de zaak in het oog te houden, toont aan dat de politie bereidwillig was om u verder te helpen. Dit blijkt eveneens uit uw verklaring, waarin u zei dat de politie zo snel mogelijk ter plaatse probeerde te komen ook al bevond het politiekantoor zich op 10 km van uw huis. Zij zouden eveneens uw klacht genoteerd hebben

(gehoorverslag CGVS p. 11). Uit het loutere feit dat het gerechtsonderzoek in het kader van uw rechtszaak in verband met de roofoverval nog geen vruchten heeft afgeworpen, kan niet meteen worden afgeleid dat de politie en het rechtssysteem geen inspanningen hebben geleverd om de personen die u bedreigen te straffen. Het ontbreken van een concreet resultaat in het onderzoek van zowel de politie als van de rechtbank is geen bewijs van een gebrek aan bescherming vanwege de autoriteiten. Het gebrek aan resultaat heeft immers ook te maken met het feit dat geen van beide beschuldigten opdaagden tijdens de laatst geplande hoorzitting op 14 februari 2011. In dit verband dient opgemerkt te worden dat het feit dat u zich niet meer geïnformeerd hebt naar de gevolgen voor het verdere verloop van uw rechtszaak aangezien de beschuldigten niet zijn opgedaagd, blijkt van desinteresse voor uw zaak (gehoorverslag CGVS p. 15). In plaats daarvan besloot u onmiddellijk te vertrekken. Door uw vroegtijdig vertrek hebt u de loop van het onderzoek niet afgewacht en u aldus onttrokken aan de reële beschermingsmogelijkheden in uw land.

Internationale bescherming kan bovendien pas worden verkregen wanneer alle nationale beschermingsmogelijkheden zijn uitgeput – wat, zoals hierboven reeds bleek, bij u niet het geval is – of wanneer de nationale overheden van het land van herkomst niet voldoende bescherming kunnen verlenen. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt onderneemt de politie anno 2011 in Kosovo wel degelijk actie wanneer ze van misdrijven op de hoogte wordt gesteld. Nadat de “Law on Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die ondermeer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP (Kosovo Police) beter in overeenstemming gebracht met de internationale standaarden betreffende politiewerk. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is Eulex van oordeel dat de KP in vele opzichten een voorbeeldorganisatie is geworden. Er zijn dan ook in Kosovo anno 2011 redelijke maatregelen getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. De informatie waarop het CGVS zich baseert voor de motivering van deze beslissing werd als bijlage bij het administratieve dossier gevoegd. De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw identiteit en afkomst uit Kosovo en die van uw echtgenote wordt niet betwist. De echtheid van het arrestatiebevel staat evenmin ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Ten aanzien van G.S.:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een etnisch Albanese te zijn, afkomstig uit het dorp Xerxe nabij de gemeente Rahovac (Kosovo) en u verklaart de Kosovaarse nationaliteit te bezitten. U verklaart dat uw echtgenoot, G. B. (OV 6.817.598) op 28 maart 2005 het slachtoffer was van een roofoverval en dat hij in verband met het incident verschillende keren moest gaan getuigen voor de rechtbank. U zou in totaal vier keer bedreigd zijn door mensen in opdracht van de twee beschuldigten, A. M. en F. B.. U zou steeds alleen met uw schoonmoeder zijn thuis geweest toen zij u bedreigden om uw huis in brand te steken als uw man nog zou opdagen tijdens een zitting. Zij zouden u ook verhinderd hebben om naar de dokter te gaan, waar u in behandeling was om zwanger te geraken. Uit schrik zou u dan ook de behandeling hebben stopgezet. Uit schrik voor verdere bedreigingen besloot u samen met uw man Kosovo te verlaten. U stelt op 18 mei 2011 vertrokken te zijn vanuit Xerxe om op illegale wijze naar België te reizen. U kwam aan in België op 23 mei waar u dezelfde dag nog uw asielaanvraag indiende.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag, legde u de volgende documenten neer: uw vervallen UNMIK-identiteitskaart, uitgereikt op 31.05.2001 te Pristina, uw nationaliteitsbewijs, uitgereikt op 28.02.2011 te Orllan, uw geboorteakte, uitgereikt op 16.02.2011 te Podujevë en een medisch attest, uitgereikt op 25.04.2007 te Gjakovë.

B. Motivering

Er dient vastgesteld te worden dat u onvoldoende elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat u Kosovo verlaten heeft en/of er niet naar terug kunt keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of wegens het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven als die door uw echtgenoot, G.B., werden aangebracht. Gezien inzake zijn asielaanvraag een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen werd, dient voor u eenzelfde beslissing te worden genomen. De beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt:

“Er dient vastgesteld te worden dat u onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt Kosovo verlaten te hebben en/of er niet naar terug te kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de

Conventie van Genève of wegens het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat de bedreigingen waarover u spreekt slechts 4 keer in zes jaar tijd plaatsvonden. Bovendien ging het enkel om verbale bedreigingen en dit ondanks het feit dat u toch telkens ging getuigen. De ernst en de zwaarwichtigheid van de bedreigingen waarover u het hebt, kunnen bijgevolg geminimaliseerd worden. Hierbij dient te worden opgemerkt dat er betreffende de bedreigingen nog enkele tegenstrijdigheden bestaan tussen uw verklaringen en die van uw echtgenote, wat de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten in twijfel trekt. Zo verklaart u dat u enkel de laatste keer dat u aan huis bedreigd werd, **niet** thuis was (gehoorverslag CGVS p. 12), hoewel uw echtgenote verklaart dat u nooit thuis was (gehoorverslag CGVS echtgenote p. 7). Daarnaast verklaart u dat A.M. alom bekend is in de omgeving en zelfs in heel Kosovo, omdat hij een gevaarlijk persoon zou zijn die bij de maffia zit. Uw echtgenote schijnt hier evenwel niets over te weten (gehoorverslag CGVS echtgenote p. 7). Voorts verklaart u dat u telkens de politie contacteerde toen u bedreigd werd. Eén keer zou uw vrouw de politie hebben gecontacteerd. In dit verband verklaart u eveneens dat de politie telkens langskwam nadat u met hen contact had opgenomen (gehoorverslag CGVS p. 11, 12). Uw echtgenote daarentegen verklaart dat zij slechts één keer de politie contacteerde, maar dat de politie niet tot bij uw huis kwam (gehoorverslag CGVS echtgenote p. 9, 10). Nadat uw echtgenote met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, verklaart zij dan weer dat de politie toch een keer langskwam voor u. Zij verklaart echter wel dat zij die andere keren niet in staat was de politie te contacteren aangezien zij er toen alleen voor stond (gehoorverslag CGVS echtgenote p. 10). Voorts dient er gewezen te worden op het feit dat u verklaart enkel in Xerxe problemen te hebben gehad. U zou wel nog enkele keren gezien hebben toen u in Gjakovë boodschappen ging doen, maar hij zou u op die moment nooit hebben lastiggevallen, bedreigd hebben en/of iets tegen u hebben gezegd (gehoorverslag CGVS p. 15). Uw echtgenote daarentegen verklaart dat u A. nog tegenkwam toen u samen met haar op weg was naar de dokter in Gjakovë. A. zou gezegd hebben dat u niet naar de dokter mocht gaan (gehoorverslag CGVS echtgenote, p. 8, 9). Deze opeenstapeling van tegenstrijdigheden doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Verder kan er nog opgemerkt worden dat u geen feiten of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat uw problemen het lokale niveau zouden overstijgen. U hebt niet aangetoond dat u, teneinde verdere problemen te vermijden, uw leven niet in een ander deel van Kosovo zou kunnen voortzetten. U verklaarde in dit verband dat Kosovo klein is en uw belagers u over zouden kunnen vinden (gehoorverslag CGVS p. 16). Deze argumenten kunnen niet worden weerhouden. Uw echtgenote verklaarde bijvoorbeeld dat u niet naar Pristina zou kunnen verhuizen omdat u daar geen huis hebt (gehoorverslag CGVS echtgenote p. 10). Dit is echter een louter economisch motief. Hoewel u verklaart dat u steeds moest verhuizen en veranderen van werk omdat uw belagers u anders zouden vinden (gehoorverslag CGVS p. 16), is er geen enkel element dat erop wijst dat u elders in Kosovo problemen zou hebben. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u enkel in Xerxe problemen hebt gehad en bovendien geen problemen hebt gehad toen u in Pristina was of elders in het land (gehoorverslag CGVS p. 15, 16). Zowel u als uw echtgenote verklaren overigens dat zij geen problemen had toen u zich elders in Kosovo bevond (gehoorverslag CGVS p. 14 en gehoorverslag CGVS echtgenote p. 8). U hebt dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat u zich niet ergens anders in Kosovo zou kunnen vestigen om verdere problemen te vermijden. Tot slot dient er vastgesteld te worden dat u niet aangetoond hebt dat u, als etnische Albanees, als gevolg van de door u aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep kon doen op de hulp en/of bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten. In dit verband stelt u dat u de politie telkens onmiddellijk contacteerde wanneer uw belagers voor een hoorzitting u weer kwamen bedreigen (gehoorverslag CGVS p. 12). Het feit dat zij uw klacht noteerden en verklaarden de zaak in het oog te houden, toont aan dat de politie bereidwillig was om u verder te helpen. Dit blijkt eveneens uit uw verklaring, waarin u zei dat de politie zo snel mogelijk ter plaatse probeerde te komen ook al bevond het politiekantoor zich op 10 km van uw huis. Zij zouden eveneens uw klacht genoteerd hebben (gehoorverslag CGVS p. 11). Uit het loutere feit dat het gerechtsonderzoek in het kader van uw rechtszaak in verband met de roofoverval nog geen vruchten heeft afgeworpen, kan niet meteen worden afgeleid dat de politie en het rechtssysteem geen inspanningen hebben geleverd om de personen die u bedreigen te straffen. Het ontbreken van een concreet resultaat in het onderzoek van zowel de politie als van de rechtbank is geen bewijs van een gebrek aan bescherming vanwege de autoriteiten. Het gebrek aan resultaat heeft immers ook te maken met het feit dat geen van beide beschuldigten opdaagden tijdens de laatst geplande hoorzitting op 14 februari 2011. In dit verband dient opgemerkt te worden dat het feit dat u zich niet meer geïnformeerd hebt naar de gevolgen voor het verdere verloop van uw rechtszaak aangezien de beschuldigten niet zijn opgedaagd, blijkt van desinteresse voor uw zaak (gehoorverslag CGVS p. 15). In plaats daarvan besloot u onmiddellijk te vertrekken. Door uw vroegtijdig vertrek hebt u de loop van het onderzoek niet afgewacht en u aldus onttrokken aan de reële beschermingsmogelijkheden in uw land. Internationale bescherming kan bovendien pas worden verkregen wanneer alle nationale beschermingsmogelijkheden zijn uitgeput – wat, zoals hierboven reeds bleek, bij u niet het geval is – of wanneer de nationale overheden van het land van herkomst niet voldoende bescherming kunnen verlenen. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt onderneemt de politie anno 2011 in Kosovo wel degelijk actie wanneer ze van misdrijven op de hoogte wordt gesteld. Nadat de “Law on Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die ondermeer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP (Kosovo Police) beter in

overeenstemming gebracht met de internationale standaarden betreffende politiewerk. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is Eulex van oordeel dat de KP in vele opzichten een voorbeeldorganisatie is geworden. Er zijn dan ook in Kosovo anno 2011 redelijke maatregelen getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. De informatie waarop het CGVS zich baseert voor de motivering van deze beslissing werd als bijlage bij het administratieve dossier gevoegd. De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw identiteit en afkomst uit Kosovo en die van uw echtgenote wordt niet betwist. De echtheid van het arrestatiebevel staat evenmin ter discussie.”

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw identiteit en afkomst uit Kosovo wordt niet betwist. Het medisch document dat u voorlegde bevestigt dat u in 2007 naar de dokter moest.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voeren verzoekers een schending aan van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals onder meer ook gesteld in artikel 62 van de vreemdelingenwet en bij de wet motivering bestuurshandelingen van 29 juli 1991.

Verzoekers zijn van oordeel dat hun relaas meer dan plausibel en coherent is. Verzoekers herhalen hun asielmotieven en wijzen erop dat eerste verzoeker ook fysiek werd bedreigd zoals zou blijken uit een zichtbaar letsel aan de kaak. Verder zijn verzoekers van oordeel dat de commissaris-generaal struikelde over tegenstrijdigheden die slechts details zijn die het asielrelaas van verzoekers niet ongeloofwaardig maken en bovendien geen betrekking hebben op de kern van hun relaas.

In een tweede middel voeren verzoekers een schending aan van artikel 3 EVRM.

Verzoekers menen dat hen terug sturen naar Kosovo zou neerkomen op een schending van artikel 3 EVRM. A.M. is immers gekend in heel Kosovo. De procedure tegen hem is nog steeds lopende en te verwachten valt dat A.M. zal veroordeeld worden waardoor hun leven in Kosovo niet meer veilig zal zijn.

2.2. De algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet motivering bestuurshandelingen alsook de specifieke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat ze in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht hier is bereikt. Verzoekers onderwerpen echter de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek en voeren bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht (RvS 19 maart 2010, nr. 40.499).

2.3. De Raad is van mening dat verzoekers niet kunnen worden erkend als vluchteling en niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming.

In de bestreden beslissing werd vastgesteld dat (i) de ernst en de zwaarwichtigheid van de bedreigingen geminimaliseerd kunnen worden gelet op het feit dat ze slechts vier keer in zes jaar hebben plaats gehad, (ii) verzoeker en zijn echtgenote tegenstrijdige verklaringen afleggen over de door hen aangehaalde feiten en meer bepaald over het feit of A.M. in heel Kosovo al dan niet bekend staat als een gevaarlijk maffiafiguur, of de politie al dan niet langskwam nadat verzoekers echtgenote hen gecontacteerd had en de bedreigingen enkel plaatsvonden in Xerxe of ook in Gjakovë, (iii) verzoeker niet aannemelijk maakt dat de problemen het lokale niveau zouden overstijgen en (iv) verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij als etnische Albanees voor de door hem aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep kan doen op de bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten.

De Raad stelt vooreerst vast dat de feiten aan de basis van de asielaanvraag van verzoekers geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. De door verzoekers aangehaalde feiten berusten immers op louter gemeenrechtelijke gronden.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift beperkt tot het stellen dat de tegenstrijdigheden waarover het Commissariaat-generaal struikelde slechts details zijn die het verhaal van verzoekers niet ongeloofwaardig maken. De Raad stelt vast dat de overige motieven in het verzoekschrift niet worden weerlegd zodat deze onverminderd overeind blijven en ze beschouwd worden als zijnde hier hernomen.

2.4. Verzoekers stellen dat hen terugsturen naar Kosovo een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647, stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Wat de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM) betreft, moet verzoeker doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM zal immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing vinden. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Inzonderheid volstaat een blote bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden volstaat op zich niet (RvS 27 maart 2002, nr. 105 233; RvS 28 maart 2002, nr. 105 262; RvS 25 juni 2003, nr. 120 961; RvS 8 oktober 2003, nr. 123 977). Verzoeker beperkt zich in casu tot blote beweringen en hypothesen. Hij verzuimt een begin van bewijs bij te brengen dat hij zelf een reëel risico loopt en moet vrezen voor zijn leven, vrijheid of fysieke integriteit.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat verzoekers niet hebben aangetoond dat zij als etnische Albanen geen of onvoldoende beroep kunnen doen op bescherming van de in Kosovo aanwezige overheden. De bestreden beslissing is immers uitgebreid ingegaan op de actuele beschermingsmogelijkheden in Kosovo. Zo blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat de politie in Kosovo anno 2011 wel degelijk actie onderneemt wanneer ze van misdrijven op de hoogte wordt gesteld. Bovendien wordt de KP (Kosovo Police) actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is Eulex van oordeel dat de KP in vele opzichten een voorbeeldorganisatie is geworden. Er zijn dan ook in Kosovo anno 2011 redelijke maatregelen getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet. Verzoekers tonen via het verzoekschrift geenszins aan dat deze informatie onjuist zou zijn of dat hun specifieke toestand zou afwijken van deze situatie.

2.5. De door verzoekers bijgebrachte identiteitsdocumenten doen aan hetgeen voorafgaat geen afbreuk aangezien hun identiteit en afkomst uit Kosovo niet in twijfel worden getrokken.

2.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het vluchtelingenverdrag juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

A. VAN ISACKER